

ΕΤΟΣ ΙΒ'.

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος ΚΔ'.

Συνδρομή Ιτίσια: 'Εν 'Ελλάδi, φρ. 12, ή τη διλοεπιτή φρ. 20. — Αἱ συνδρομαὶ δρχενται
ἀπὸ 1' λανουαρ. ικάστ. ἔτους καὶ εἰναὶ Ιτίσια. — Γραφεῖον Διαδ. 'Οδὸς Σταδίου 32.

27 Δεκεμβρίου 1887

Ο ΒΙΣΜΑΡΚ ΚΑΤ' ΟΙΚΟΝ

Εις τρία μέρη διέρχεται ὁ Βίσμαρκ τὸν βίον αὐτοῦ, πρὸ τοῦ ὑπουργικοῦ γραφείου του, ἐν τῷ κοινοβουλίῳ, καὶ παρὰ τὴν οἰκογενειακὴν ἔστιαν. Δὲν ἀνήκει ποσῶς εἰς τὴν κοινωνίαν τοῦ Βερολίνου, ἐμφανίζεται δὲ ἐν αὐτῇ σπανιώτατα. Κατ' οἶκον, ἔκτὸς στενῶν τινων φίλων του, δέχεται μόνον διπλωμάτας καὶ βουλευτάς. Ἀπὸ τοῦ 1885 δὲ Βίσμαρκ κατοικεῖ ἐν Βερολίνῳ ἐν τῷ ἀρχαίῳ μεγάρῳ τῆς οἰκογενείας Ράτζειλλ.

Διερχόμενός τις τὸν κῆπον, οὐ καὶ πρασιαὶ ἔκτείνονται πρὸ τοῦ μεγάρου καὶ φθάνουσι πρὸ τῆς πύλης τῆς εἰσόδου, ἔχει ἀριστερὰ μὲν τὰ οἰκήματα τῆς θεραπείας, δέξιά δὲ ἀντιθάλαμον, ὅστις κοινωνεῖ ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸ γραφείον τοῦ πρίγκηπος. Καὶ τὸ ἀναπαυτήριον καὶ τὸ γραφείον εἰσὶ λιτότατα διεσκευασμένα καὶ δόλος δὲ τοῦ μεγάρου στολισμὸς εἰνεὶ ἦκιστα πολυτελής.

Ἡ μεγάλη αἴθουσα τῶν ἑορτῶν, ἥτις καταλαμβάνει τὸ ἥμισυ τοῦ πρώτου ὄρόφου, ἀπέκτησε φήμην ιστορικὴν ἀπὸ τοῦ Βερολινείου σύνεδρίου τοῦ 1878. Ἐν αὐτῇ κατὰ Νοέμβριον τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐτελέσθησαν καὶ οἱ γάμοι τῆς θυγατρὸς τοῦ ἀρχικαγκελάριου μετὰ τοῦ πρίγκηπος Ραντζάου.

Κατὰ τὸ 1885 ἐν τῇ αὐτῇ αἰθούσῃ συνήρχετο ἡ συνδιάσκεψις τοῦ Κόγγου. Εἰνεὶ δὲ καὶ ταύτης ἡ διασκευὴ αὐστηρὰ καὶ ἀπέριττος καὶ μόνον τὰ ἔρυθρὰ παραπετάσματα καὶ ἀνάκλιντρα προσδίδουσι φαιδρότητά τινα εἰς τὴν αὐστηρὰν ὄψιν τοῦ δωματίου. Ἡ κλίμαξ κομιζῖται ὑπὸ ἀνθέων καὶ δαφνῶν. Ἀνηρτημένος εἰς τὸν τοῖχον τῆς αἰθούσης μέγας χάρτης τῆς Ἀφρικῆς τοῦ Κεῖπερτ, ὑψους πέντε μέτρων, ὑπεδείκνυεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὸν σκοπὸν δι' ὃν ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ συνήρχετο ἡ ἐπιφανῆς δυμήγυρις. Τὰ μέλη τῆς συνδιάσκεψεως ἐκάθηντο πέριξ τραπέζης, σχῆμα πετάλου ἔχούσσης, ἡς ἡ κοιλότης ἐστρέφετο πρὸς τὸν κῆπον τοῦ ὑπουργικοῦ μεγάρου. Ο πρίγκηψ ἐκάθητο ἐν τῷ μέσῳ τῆς κοιλότητος ταύτης, ἔχων ὅπισθέν του τοὺς γραμματεῖς τῆς συνδιάσκεψεως, καθημένους πρὸ

ἰδιαιτέρας τραπέζης. Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν δυνάμεων ἐκάθηντο δεξιόθεν καὶ ἀριστερόθεν τοῦ καγκελλαρίου, κατ' ἀλφαριθμητικὴν τάξιν τῶν χωρῶν εἰς ἀς ἀνῆκον.

Τυπερθεν τοῦ γραφείου τοῦ πρίγκηπος, εὔρισκομένου ἐν τῷ ίσογαίῳ καὶ προέχοντος πρὸς τὸν κῆπον, ὑπάρχει ἀνδηρον, συνεχόμενον πρὸς τὸν ἔξωστην τοῦ κοιτῶνος τῆς πριγκηπίσσης, σιδηρᾶ δὲ κλίμαξ φέρει ἀπὸ τοῦ ἀνδήρου τούτου εἰς τὸν κῆπον.

"Οταν εἴνε βεβαίως ὅτι οὐδεὶς βλέπει αὐτήν, ἡ πριγκηπίσσα κατέρχεται τὴν πρωίαν δὲ τῆς κλίμακος ταύτης καὶ μεταβαίνει εἰς τὸ σπουδαστήριον τοῦ συζύγου της, ἵνα πληροφορηθῇ περὶ τῆς ὑγείας του.

Ο πρίγκηψ ζῆται εὐδαιμόνως μετὰ τῆς συζύγου του, ἥτις ὑπῆρχεν ἀνέκαθεν ἡ πιστὴ αὐτοῦ ἀντιλήπτωρ καὶ σύντροφος ἐν τῷ βίῳ, μόνη δὲ ἔχει δικαιώματα νὰ ἀντιλέγῃ εἰς τὸν καγκελλάριον.

Ο ἀρχιγραμματεὺς διαπανῃ τὴν πρωίαν του εἰς τὴν ἀκρόασιν τῶν ἐκθέσεων τῶν διαφόρων τμηματαρχῶν, εἰς τὴν ὑπογραφὴν δημοσίων ἔγγραφων, εἰς τὴν μελέτην τῶν ὑπὸ τῶν γερμανικῶν πρεσβειῶν πεμπομένων ἐκθέσεων, εἰς συνομιλίας μετὰ διαφόρων ὑπαλλήλων, εἰς τὴν διεκπεραίωσιν ἀλλων ἐπειγουσῶν ὑποθέσεων, ἀναγομένων οὐ μόνον εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἔξωτερικῶν, ἀλλὰ καὶ τὸ διμοσπονδιακὸν συμβούλιον, τὸ πρωστικὸν ὑπουργεῖον τοῦ Ἐμπορίου καὶ ἀλλούς τῆς διοικήσεως κλάδους.

"Οταν ἡ Βουλὴ συνεδριάζῃ, αἱ ἐργασίαι τοῦ ἀρχιγραμματέως διακόπτονται πολλάκις ἀδοκήτως. Ἀγγέλλεται, ως ἐν παραδείγματι, αἰφνιδίως ἐκ τοῦ παγγερμανικοῦ κοινοβουλίου, ὅτι τοῦτο ἡ ἐκεῖνο τὸ κυβερνητικὸν νομοσχέδιον κατακρίνεται σφοδρῶς ὑπὸ τῆς ἀντιπολιτεύσεως. «Νὰ ζεύξουν!» διατάσσει ὁ πρίγκηψ, ἀξιῶν ἀκραν ταχύτητα ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει. Μετά τινα λεπτὰ ἡ πύλη τοῦ Ραιχστάγου ἀνοίγεται καὶ ἡ ἀμάξα τοῦ ἀρχικαγκελάριου εἰσέρχεται.

Αμέσως δὲ πρίγκηψ καταλαμβάνει τὴν θέσιν του ἐν τῷ ἐδωλίῳ τοῦ Ὀμοσπονδιακοῦ συμβούλιου, ὅποθεν χαιρετίζει τὸν πρόεδρον καὶ τινας βουλευτὰς φίλους του. Πληροφορεῖται ἀμέσως τι δὲ διμιλῶν ρήτωρ λέγει, ἀκροστατεῖ αὐ-

τοῦ μέχρι τέλους, είτα δ' ἔγειρεται ἵνα μετὰ τοῦ ιδιάζοντος αὐτῷ σθένους ἀντικρούσῃ τὰ ἐπιχειρήματα τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Ἐνίστε, ἐπειδὴ αἱ συζητήσεις παρατείνονται ἐπ' ἀφίστον, καὶ δὲ πρίγκηψ ἀναγκάζεται ἐπανειλημένως νὰ λαμβάνῃ τὸν λόγον, τὰ φαγητὰ τοῦ δείπνου, εἰς δὲ παρακάθηται συνήθως τὴν ἑδόμην ὥστα, ἀποψύχονται. Ἀλλὰ εἰς τὴν οἰκίαν του δὲν παρακάθηνται εἰς τὴν τράπεζαν, ἀν μὴ δὲ πρίγκηψ ἐπανέλθῃ ἐκ τοῦ κοινοθουλίου

***

Οἱ ἀρχιγραμματεὺς ἐκάθητο ποτε πρὸ τοῦ γραφείου του, συνδιαλεγόμενος μετ' ἀνωτέρους τινὸς ὑπαλλήλου τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν. Ἐπρόκειτο περὶ τῆς Ρώμης, περὶ τίνος βούλλας τοῦ Πάπα, περὶ ἀρθρου τινὸς τῆς Γερμανίας, περὶ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κολωνίας. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἐν τῷ γειτονικῷ δωματίῳ ἤκουετο τὸ μονότονον τίκτακ τοῦ τηλεγράφου καὶ ἀνὰ δέκα λεπτὰ διὰ θυρίδος, ἐν τῷ τοίχῳ ἡνεῳγμένης, διωλίσθαινεν ἀνὰ ἐν τηλεγράφημα, ὅπερ δὲ πρίγκηψ ἀναγινώσκων ἐν τάχει ἀπέρριπτεν.

Τὸ πρῶτον τηλεγράφημα προήρχετο ἐκ τῆς πρωσσικῆς βουλῆς, περιεῖχε δὲ τὰς λέξεις ταύτας: «Παρόντες ὑπουργοί: Λέογχαρτ καὶ Φάλκ. Πρῶτος ρήτωρ ἐγγεγραμμένος Σχόρλεμερ - Ἀλστ.»

Τὸ δεύτερον περιεῖχε τὰ ἔξης: «Οἱ ρήτωρ κατακρίνει τὸν πρίγκηπα Βίσμαρκ ἐπὶ ἀσυνεπίᾳ ἐν τῇ πολιτικῇ του, ὅσον ἀφορᾷ τὸ δόγμα τοῦ ἀλαθήτου...»

Οἱ πρίγκηψ ἐρωτᾷ τὸν συνομιλητήν του: «Ἐστάλη σήμερον τὸ πρωτὸ τὸ τηλεγράφημα εἰς τὴν Ρώμην;»

— Εἰς τὰς δέκα, Υψηλότατε!

— Λοιπὸν δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν ἀπάντησιν σήμερον μετὰ μεσημέριαν.

— Πιθανὸν εἶνε ὅτι θὰ λάβωμεν αὐτὴν τὴν ἑσπέραν, ἢ κατὰ τὸ διάστημα τῆς νυκτός, Υψηλότατε!

Νέον τηλεγράφημα διαβιβάζεται διὰ τῆς ἐν τῷ τοίχῳ θυρίδος, ἀγγέλλον ὅτι δὲ ρήτωρ λέγει ὅτι δὲ πρίγκηψ Βίσμαρκ, ἀτε τέλειος ἐπαναστάτης, δὲν ἔχει τὸ δικαιώματα νὰ μέμφεται τοὺς ἐπισκόπους διὰ τὰς ἐπαναστατικὰς αὐτῶν ροπάς.

Οἱ πρίγκηψ, ἀναγνοῦς τὸ τηλεγράφημα, ἀποτείνεται πρὸς τὸν ὑπάλληλον:

— Ποιὸν θόρυβον ἔχομεν σήμερον εἰς τὴν Βουλήν. Δὲν μοῦ λέγετε, φίλατε, εἶνε δυνατὸν νὰ εὕρωμεν τὴν βούλλαν αὐτήν, περὶ τῆς ὁποίας κάμνει λογον ἡ Γερμανία, καὶ ἡτοις ἔξεδόθη πρὸ ὄγδοηκοντα περίου ἐτῶν.

Καθ' ἣν στιγμὴν δὲ πάλληλος ἡτοιμάζετο νὰ

ἀπαντήσῃ, ἐκομίσθη ἐκ τῆς Βουλῆς δελτίον ἀναγγράφον ταῦτα:

«Οἱ βουλευτὴς Σχόρλεμερ - Ἀλστ εἶπε τὰ ἔξης:

«Πανταχοῦ καὶ πάντοτε οἱ καθολικοὶ ἐπίσκοποι, καθ' δὲ ἔχουσι καθῆκον καὶ συμφώνως πρὸς τὰ διδάγματα τῆς ἐκκλησίας, κατεπολέμησαν τὴν ἐπανάστασιν. Διαφέρει ὅτι δηλοῦσιν ὅτι ἡ συνείδησίς των δὲν ἐπιτρέπει αὐτοῖς νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν καταστατικῶν νόμων. Τοῦτο δὲν λέγεται παράνομος ἔξεγερσις. Εἶνε ἀπλὴ ἐκτέλεσις καθήκοντος συνειδήσεως. Τὸ ἀρχαῖον διοσπονδιακὸν Συνταγμα τῆς Γερμανίας ἦτο βεβαίως θεσμὸς ἐπισημότατος, τίς δόμως εἰργάσθη μᾶλλον τοῦ πρίγκηπος Βίσμαρκ, ἵνα καταρρίψῃ αὐτόν; Συμμαχήσας μετὰ κεκηρυγμένων ἐπαναστατῶν, προσεκάλεσε, κατὰ τὸ 1866, τὰ δαλματικὰ καὶ οὐγγρικὰ στρατεύματα νὰ ἐγκαταλίπωσι τὸν μονάρχην των. Ἀνήρ, τοιοῦτον ἔχων παρελθόν, ἵσσον παντὸς ἄλλου δικαιοῦται νὰ καταγγέλῃ τοὺς ἐπισκόπους ὡς ἐπαναστάτας. Ἀρκοῦμαι εἰς τὰς ἀποδείξεις ταύτας, θὰ ὑπομνήσω δὲ μόνον, ὅτι, παρὰ τὸν νόμον τὸν ἀπαγορεύοντα τὴν μονομαχίαν, δὲ αὐτοκρατορικὸς ἀρχιγραμματεὺς προεκάλεσεν ἄλλοτε εἰς μονομαχίαν τὸν βουλευτὴν Φίρχωβ.»

Εἰς ἀκρον ἔξηψε τὸν πρίγκηπα ἡ ἀνάγγωσις τῆς περιήλθεως ταύτης. Διὰ στεντορείας φωνῆς ἔκραξεν ἐν τῷ διαδρόμῳ: «Θὰ ὑπάγω εἰς τὴν Βουλήν», ὅπερ ἐσήμαινεν ὅτι ὁ Κάρολος, δὲ ποτέ της αὐτοῦ, ἐπρεπε νὰ ἐτοιμάσῃ τὸ λευκὸν πηλίκιον καὶ τὰ λευκὰ χειρόκτια τοῦ καγκελλαρίου..

Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν νέον τηλεγράφημα διωλίσθησε διὰ τοῦ τοίχου. Δὲν προήρχετο δόμως ἐκ τοῦ βουλευτηρίου, ἀλλ' ἐκ Ρώμης, ὑπῆρξε δ' αἵτια ὅπως δὲ πρίγκηψ συνάψῃ συνδιάλεξιν μακρὰν μετὰ τοῦ συμβούλου του, οὔτως ὥστε ἡ συνεδρίασις τῆς Βουλῆς ἔληξεν, δέτε δὲ πρίγκηψ ἀνεμνήσθη τοῦ Σχόρλεμερ - Ἀλστ καὶ τοῦ λόγου του.

— Αὔριον θὰ ἀπαντήσω, ἐσκέφθη.

Τὴν ἐπομένην περὶ τὴν ἐνδεκάτην ἐκάλεσε τὸν Κάρολον.

— Πρέπει νὰ ὑπάγω ἀμέσως εἰς τὴν Βουλήν!

Οἱ Κάρολος ἀπέμακε διὰ τῆς ψήκτρας τὸ πηλίκιον τοῦ θωρακοφόρου, θεὶς ἐντὸς αὐτοῦ ζεῦγος χειροκτίων.

Μετὰ παρέλευσιν ἐνὸς λεπτοῦ εἰσῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ πρίγκηπος.

— Υψηλότατε, ἀγγελιαφόρος τῆς Α. Μεγαλειότητος!

Οἱ ἀγγελιαφόρος ἐμφανίζεται, ἔγχειριζει φάκελλον ἐκ μέρους τοῦ αὐτοκράτορος, κατέρχεται τὴν κλιμακαρικήν τοὺς πτερνιστῆρας, ἴππεύει τὸν ἀνακτορικὸν αὐτοῦ ἵππον καὶ ἀπέρχεται.

Ο Βίσμαρκ καλεῖ τὸν Κάρολον.

— Εἰπὲ νὰ ζεύξουν. Πηγαίνω εἰς τὰ Ἀνάκτορα.

Οὐδὲ λόγος πλέον περὶ τοῦ Σχόρλεμερ. "Αλστ.

Τὸ σχηματικὸν κακελαρίου ἐστη πρὸ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ παλατίου.

— Τὶ εἶνε αὐτά; λέγει δὲ πρίγκηψ πρὸς τὸν ὑπηρέτην, ὅστις πηδήσας τῆς θέσεώς του προσῆλθε νὰ ἀνοίξῃ τὴν θυρίδα.

Ο Βίσμαρκ ἡδημόνει πλέον ἦ χθές, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν λεγθέντων ὑπὸ τοῦ Σχόρλεμερ. "Αλστ περὶ αὐτοῦ.

— Δὲν ἔθεσες τὸ κράνος μου εἰς τὴν ἀμάξιαν. Νὰ παρουσιασθῶ μὲ πηλίκιον εἰς τὴν Α. Μεγαλειότητα ἦ νὰ ἐπιστρέψω...

Δὲν ἐπέρανε τὴν φράσιν, ἀλλ' ἐφαίνετο θέλων νὰ εἴπῃ.

— Διὰ νὰ χάσω ἐκ νέου τὸν Σχόρλεμερ;

"Ωρμησεν ἔξω τῆς ἀμάξης, κεραυνοβολῶν τὸν ὑπηρέτην διὰ τοῦ βλέμματος, ἔλαβεν ἐν τῷ διαδρόμῳ τὸ κράνος στρατιώτου τινὸς τῆς ὑπηρεσίας καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ αὐτοκράτορος.

Μετὰ τὴν ἀκρόσιν, διαρκέσασαν ἐπὶ τρία τέταρτα τῆς ὥρας, δὲ πρίγκηψ ἐνεφανίσθη ἐκ νέου σύνοφρος, μᾶς εἶχε κατὰ νοῦν ἦ τὸ λησμονηθὲν κράνος ἐν συνδιαλέξει, καθ' ἓν ἐγένετο λόγος περὶ ζητημάτων σπουδαιοτάτων διὰ τὴν Εὐρώπην ὅλην.

— Εἰς τὴν Βουλήν! προέταξεν.

Ο πυρετός του ἐνόμιζε τὶς διὰ μετεδόθη εἰς τὸν ἡγεμόνον, παρ' ὃ παρεκάθητο δὲ Κάρολος τρέμων ὅλος, καὶ τοὺς ἵππους, διότι ἀνθρώποι καὶ ζῶα ἐκαμαν διὰ μὲν τὸν φθάσωσι ταχύτερον. Πρὸ τοῦ βουλευτηρίου, δὲ Βίσμαρκ εἶπε πρὸς τὸν Κάρολον:

— Ή ἀμάξα θὰ φύγῃ· νὰ ἐτοιμασθῆς νὰ ὑπάγης εἰς τὸ Βάρζιν!

Ο πρίγκηψ εἶπε ταῦτα διὰ τόνου τραχέος καὶ ἐπιτακτικοῦ. Μετὰ τινας στιγμὰς εἰσήρχετο εἰς τὴν ὑπουργικὴν αἰθουσαν καὶ διεπυνθάνετο τὰ γενόμενα. Μετ' ὅλιγον ἔλαβε θέσιν ἐπὶ τῆς ὑπουργικῆς ἔξεδρας ἐν τῇ Βουλῇ, ἀγρίως στρέφων κυκλω τοὺς ὄφθαλμούς, χαιρετῶν μηχανικῶς τὸν πρόεδρον.

Ωμίλει ἀκριβῶς κατ' ἔκείνην τὴν στιγμὴν δὲ Σχόρλεμερ· ρητορικὸς ἀγὼν συνήθη μεταξὺ τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ βουλευτοῦ τοῦ Κέντρου, ἀγὼν ἐπικός, οὐδεμίαν ἔχων ἀλλην ἀφορμήν, ἢ τὸ διάτιο δὲ Κάρολος ἐληπισμόντος τὸ κράνος, οὐ δὲ καγκελλάριος εἶχεν ἀνάγκην νὰ παραστῇ ἐνώπιον τοῦ αὐτοκράτορος.

Ἐν τοσούτῳ δὲ Κάρολος συνεσκέψατο τὰς ἀποσκευάς του, διστάζων καὶ διακοπόμενος πολλάκις ἐν τῷ ἔργῳ του, μᾶς ἐλπίζων ὅμως ἔλεος.

"Οτε δὲ πρίγκηψ ἐπανῆλθε τοῦ βουλευτηρίου δὲ πηρέτης ἔξουθενωμένος ἐτοποθετήθη ἐν τῷ διαδρόμῳ, ἐν τῇ συνήθει θέσει, ὅπως λάβῃ τὸν μανδύαν καὶ τὸν πῖλον τοῦ κυρίου του. Ο πρίγκηψ προσεποιήθη διὰ δὲν τὸν εἶδε καὶ συνέθλιψε μόνος τὰ χειρόκτικα καὶ τὸ κράνος. Ο Κάρολος ἐτέθη πλέον εἰς διαθεσιμότητα; "Οχι, τὸν ἐκάλεσεν, ὅπως ὑπηρετήσῃ εἰς τὴν τράπεζαν. "Η ταραχὴ αὐτοῦ παρετηρήθη ὑπὸ τῆς οἰκογενείας καὶ τῶν κεκλημένων, οἵτινες ἀπηνθύναν ἐρωτηματικὸν βλέμμα πρὸς τὸν πρίγκηπα, ἀλλ' οὗτος ἐσίγα κατηφής, μᾶς τὸ λησμονηθὲν κράνος ἐβάρυνεν ἀκόμη ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του.

Μετὰ τὸ γεῦμα, δὲ καγκελλάριος ἀπεσύρθη εἰς τὸ σπουδαστήριόν του. Συνήντησεν δὲ τὸν Κάρολον ἐν τῷ διαδρόμῳ.

— Εκλαυσες, ζῶον; εἶπεν. "Εγὼ ἔζήλευσα τὴν τύχην σου. Τι δὲν ἔδιδα διὰ νὰ ἐπιστρέψω εἰς Βάρζιν νὰ ἔδω τὰ λάχανά μου. "Αν προτιμᾶς νὰ μένης ἐδῶ, μεῖνε, ἀλλὰ προσπάθησε νὰ μὴ λησμονήσῃς ἀλλοτε τὸ κράνος μου, οὗτος πηγαίνω εἰς τὰ Ἀνάκτορα.

Τὴν ἐπομένην δὲ Κάρολος ὑπηρέτησεν κατὰ τὸ γεῦμα μὲ φυσιογνωμίαν ὅλως ἀλλοίαν, ὅπερ παρετηρήθη πάλιν. Οι παρεστῶτες ἐκ νέου ἀπέβλεψαν ἐρωτηματικῶς πρὸς τὸν πρίγκηπα, οὗτος δὲ ἀφηγήθη ἀφελῶς τὰ γενόμενα.

Η ἀποσφαῖρα ἦν ἡ τον θυελλώδης τῆς χθεσινῆς. Σύμβουλός τις ἀπετόλμησε νὰ παρατηρήσῃ:

— Οι ὑπηρέται προτιμῶσι νὰ φεύγωσιν ἀπὸ τὸ Βάρζιν διὰ νὰ ἔρχωνται εἰς τὸ Βερολίνον. Μόνος δὲ κύριος δὲν βλέπει τὴν ὥραν πότε νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν ἔξοχήν.

— Πιστεύσατε με, ἀπήντησεν ἦ πριγκήπισσα, διὰ τὰ σκόροδά του ἐνδιαφέρουν τὸν σύζυγόν μου περισσότερον ἀπὸ ὅλην σας τὴν πολιτικήν.

***

Τὰ γεύματα τῆς οἰκογενείας Βίσμαρκ, ἀτινα παρατίθενται ἐν οἰκογενειακῇ δμηγύρει εἰς τὰ δωμάτια τῆς πριγκηπίσσης, διαρκοῦσιν ὅλιγον. Αμέσως μετὰ τὸν τελευταῖον βλωμόν, δὲ πρίγκηψ ἐγείρεται καὶ μεταβαίνει εἰς τὴν τράπεζαν, διότι παρατίθεται δὲ καφές, ἵνα ἀναπαυθῇ ἐπὶ τιγμὰς στιγμὰς καπνίζων. Συγχρόνως ποιεῖται λόγον, ἐν τόνῳ οἰκειοτάτῳ, περὶ τῶν γεγονότων τῆς ἡμέρας, τῆς συνεδριάσεως τοῦ Ράιχσταγ, τῶν οἰκογενειακῶν του ὑποθέσεων. Οὐχ ἡ τον δὲν μένει σεργος.

"Οπως κατὰ τὸ πρόγευμα, διότι ἦ οἰκογένεια Βίσμαρκ, διότι δὲ καιρὸς ἐπιτρέπῃ, λαμβάνει ἐπὶ τοῦ ἔξωστου, τοῦ ὑπεράνω τοῦ γραφείου τοῦ πρίγκηπος, δὲ πρίγκηψ καὶ κατὰ τὸ γεῦμα του εἶνε ἐφωδιασμένος διὰ τοῦ μεγάλου μολυ-

εδοκονδύλου του, δι' οὐ χαράσσει σημειώσεις ἐπὶ τῶν ἔγγράφων, τῶν ἔκθέσεων, τῶν ἐπιστολῶν, ἃς λαμβάνει ἡ σημεῖόν τι ὑποδεικνύον τὴν ἀπόφασιν ἢν ἔλαθεν.

Μετὰ τὴν τερψίθυμον ταύτην ἀσχολίαν, ὁ πρίγκηψ ἀμέσως μεταβάνει εἰς τὸ σπουδαστήριόν του, ἔνθα ἐργάζεται μέχρι βαθείας ἐσπέρας, εἴτε μόνος, εἴτε μετὰ διπλωματῶν.

Ο πρίγκηψ δειπνῷ ώσταύτως μετὰ τῆς οἰκογενείας του, καὶ τότε κατὰ γενικὸν κανόνα δὲν δέχεται ἐπισκέπτην ἀλλον, πλὴν τῆς πριγκιπίσσης Ραντζάου καὶ τῶν τέκνων της.

Τὸ δεῖπνον διαρκεῖ ἐπὶ διώρον, τὸν χρόνον δὲ τοῦτον ἀφιεροῦ ὁ πρίγκηψ ἐντελῶς, ἀποκλειστικῶς, εἰς τὴν οἰκογένειάν του. Αἱ ἀνιαρότητες τῆς ημέρας παρέρχονται, σχεδὸν λησμονοῦνται. Ο πρίγκηψ φαιδρότατος πάντοτε, διηγεῖται ιστορίας καὶ ἀφίνει ἐλεύθερον τὸ σαρκαστικὸν αὐτοῦ πνεῦμα. Αὐτὸς ὁ Τίρας, δοκύλος τῆς αὐτοκρατορίας, νομίζει τις ὅτι ἀκροαταὶ προσεκτικῶς, ἡ ἔκφρασις δὲ τῶν ὄφθαλμῶν του μαρτυρεῖ σχεδὸν ὅτι ἔννοει τὰ λεγόμενα ὑπὸ τοῦ κυρίου του.

Ο Τίρας εἶναι ὁ ἀχώριστος τοῦ πρίγκηπος σύντροφος, ἐφόσον οὔτες παραμένει κατ' οἶκον. Ο Τίρας, δοκύλος τοῦ ἀρχαίου σοκύλου τῆς αὐτοκρατορίας, τοῦ Σουλτάνου, συνοδεύει τὸν καγκελάριον εἰς τοὺς περιπάτους του ἐν τῷ κήπῳ, κατακλίνεται παρὰ τοὺς πόδας του ἐν τῷ γραφείῳ καὶ ἀγγρύπνως φυλάσσει τὰς ὄλιγας τρίχας, αἰτινες φύονται εἰσέτι ἐπὶ τῆς ἀπειλωμένης κεφαλῆς τοῦ κυρίου του. Εἶναι ὥραξος κύνων, μὲ οὐλὸν καὶ μέλαν τρίχωμα, εἴδους διαμέσου μεταξὺ τοῦ κυνὸς τῆς Νέας Γῆς καὶ τοῦ μολοσσοῦ. Κατὰ τὴν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν εἰσαγωγήν του, ἦτο ἀδάμαστος, οἱ ὑπηρέται δὲ, καὶ αὐτὴ ἡ πριγκίπισσα, ἡναγκάζοντο πολλάκις νὰ φεύγωσι πρὸ αὐτοῦ, ἀλλ' ὁ πρίγκηψ ἐποιήσατο τοιαύτην χρῆσιν τοῦ μαστιγίου, ώστε ὁ Τίρας ἐπὶ τέλους ἡσπάσθη ἥθη μετριώτερα. Σήμερον δ' ἐντελῶς ἐφησυχᾶται, ἐφόσον νομίζει ὅτι ὁ κύριός του οὐδένα διατρέχει κίνδυνον.

Εἰς τοὺς γινομένους δεκτοὺς παρὰ τῷ Βίσμαρκ γνωστὸν τυγχάνει ὅτι πρέπει νὰ ἀπέχωσι χειρονομῶν ζωηρῶν, διότι ὁ Τίρας πολλάκις ἐκλαμβάνων ταύτας ως ἀπειλάς κατὰ τοῦ κυρίου του ἐπιπίπτει κατὰ τῶν χειρονομούντων.

Κατὰ τὸ δεῖπνον, δοκελλάριος εἰσέρχεται εἰς τὸ γραφεῖόν του, ὅπως ἐργασθῇ μίαν ἢ δύο ώρας μετά τίνος τῶν συμβούλων του. Εάν ὑπάρχωσιν ἐπείγουσαι ὑποθέσεις ἀξιαι λόγου, ὁ ἀρχιγραμματεὺς, ως εἰκός, βραδύνει νὰ κατακλιθῇ. Εύτυχῶς νῦν κοιμᾶται πάντοτε βαθὺν καὶ εὐεργετικὸν ὑπνον. Ενῷ ἀλλοτε αἱ ἀϋπνίαι εἰχον ὑποσκάψει τὴν ὑγείαν του.

Βραδύτερον ἀποσύρεται ὁ Βίσμαρκ εἰς τὸν κοιτῶνά του κατὰ τὰς λεγομένας κοινοβουλευ-

τικὰς ἐσπερίδας του, καθ' ἃς δέχεται πολιτευτὰς πάσης ἀποχρώσεως.

Ο πρίγκηψ τοὺς κεκλημένους του ὑποδέχεται μετ' ἔγκαρδίου καὶ ὅλως ἀπερίτου φιλοφροσύνης.

* * *

Ο ἀρχιγραμματεὺς, ὅστις ἄλλοτε κατεκλίνετο λίαν ἀργά, ἐκανόντες νῦν τὰ τοῦ βίου του τακτικώτερον. Ἐγέρεται λίαν πρωΐ, ἀφότου ὁ Σιδένιγγερ ἐγένετο ἴατρός του, καὶ ἔξερχεται εἰς περίπατον ἐν τῷ κήπῳ του, ὅστις ἔκτεινεται ἀπὸ τῆς ὁδοῦ Γουλιέλμου εἰς τὴν ὁδὸν Καίνιχγρατς, καὶ περιλαμβάνει δένδρα αἰωνόβια, ἀτίνας ὑποστηρίζουσι διὰ σιδηρῶν τριγώνων, ἐκ φόβου μὴ καταπέσωσιν ἐκ τοῦ γήρατος! Τὸν πρωινὸν περίπατόν του κάμνει ὁ πρίγκηψ ἐν στενῷ λιθοστρώῳ περιστυλίῳ, ὅπερ στηρίζεται ἐπὶ τοῦ γειτονικοῦ κτιρίου, ἀνήκοντος εἰς τὸν πρίγκηπα Πλέσης. Τὸν τὰς στοὰς ταύτας, ὁ ἀρχιγραμματεὺς διαφεύγει τὰ βλέμματα τῶν περιέργων, διότι καὶ ἐν τῷ ίδιῳ του κήπῳ κατεδίκετο ὑπὸ τῶν ἀδιακρίτων. Πλησίον τῆς ὁδοῦ Καίνιχγρατς, συνορεύει πρὸς τὸν κῆπον, κτήριον ὅπερ ἀνῆκεν ἄλλοτε, ὡς καὶ τὸ μέγαρον τοῦ καγκελλάριου, εἰς τὸν πρίγκηπα Ράτζιελλη, ὅπερ δύμως ἐπωλήθη πρὶν ἢ τὸ κράτος σκεφθῆ νὰ ἀγοράσῃ τὴν οἰκοδομήν, ἵνα προσφέρῃ ταύτην ως δῶρον εἰς τὸν Βίσμαρκ. Ἐκ τῶν παραθύρων τῆς ἐν λόγῳ οἰκίας ἡδύνατο πᾶς τις νὰ ἐνοχλῇ τὸν πρίγκηπα λίαν δυσαρέστως. Ξένοι πολλοὶ ἐνώκιαζον τὰ παράθυρα ταῦτα, ώπλισμένοι δὲ διὰ διόπτρων καὶ τηλεσκοπίων κατεσκόπευον καὶ τὰς ἐλαχίστας κινήσεις τοῦ Βίσμαρκ περιπατούντος περιέργοι τινες μάλιστα προσεπάθουν νὰ ἐλκύσωσι καὶ τὴν περιέργειάν του διὰ κραυγῶν. Οἱ "Αγγλοί" ἰδίᾳ ἐν τῇ περιστάσει ταύτη ἐπεδείκνυον τόλμην ἀνήκουστον καὶ ὅλως βρετανικὴν ἀφέλειαν. Ο καγκελάριος, ὅπως ἀπαλλαγῇ τῶν περιέργων ἀνήρτησεν ἀνωθεν τῶν τειχῶν ἐπὶ ὑψηλῶν ιστῶν παμμεγίστας ὄθόνες, ἀποκρυπτούσας ἐντελῶς τὴν θέαν τοῦ κήπου.

Πρὶν ἢ δοκελλάριος μετακῆνει εἰς τὸν κῆπον νὰ περιπατήσῃ ἀγγέλλει τοῦτο εἰς τὸν θυρωρόν του. Τοῦτο σημαίνει ὅτι δὲν εἶναι δρατὸς δι' οὐδένα πλὴν ὑπαλλήλων ἢ ἀλλων προσώπων, ἀτινα ἀναγκαῖων πρέπει νὰ ἔσθη. Εν τοιαύτῃ περιπτώσει δοκελλάρος προειδοποιεῖται καὶ ὀδηγεῖ τοὺς ἐπισκέπτας εἰς τὸν κῆπον.

Ο πρίγκηψ, ως φίλος τῆς γεωργίας, ἀρέσκεται εἰς τὴν ἀληθῆ φύσιν, διὰ τοῦτο δὲ τὸ μέρος τοῦ κήπου τὸ ἀπέναντι τοῦ παραθύρου του κείμενον διατηρεῖ τὴν ἀρχικὴν αὐτοῦ ὄψιν. Η μόνη ἔξαρτες εἶναι μικρὰ πρασιὰ ἀνθέων, ἐφ' ἣς προσπίπτουσιν οἱ ὄφθαλμοὶ τοῦ πρίγκηπος, ἀμαῶς ἀποβλέψη πρὸς τὰ ἔξω. Η πρασιὰ αὕτη ἔχει πάντοτε ἀνθη κατάλληλα εἰς τὴν ὄραν τοῦ ἔτους.

Πλαγίως τοῦ γραφείου τοῦ πρίγκηπος εύρισκεται πορτοκαλεών, ἐν φόρῳ πρίγκηψη, διακόπτων ἐνίστε τὴν ἐργασίαν, περιπάτει ἐπὶ τινα λεπτά.

***

Οἱ κόμητες Γουλιέλμος καὶ Ἐρβέρτος καὶ ἡ κόμητσσα Μαρία κατοικοῦσι πρὸ πολλοῦ χωριστά. Ὁ πρίγκηψ καὶ ἡ πριγκίπισσα, μετὰ τῆς πολυαρίθμου αὐτῶν θεραπείας, εἶναι ἔνοικοι τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γουλιέλμου μεγάρου.

Ἐφ' φόρῳ δὲ βίος ὃν διάγονουσιν εἶναι λίσταν ἥρεμος.

Ἡ πριγκήπισσα ἀντιπροσωπεύει ἐν τῇ αὐλῇ τὴν οἰκογένειαν Βίσμαρκ, ἔνθα κατέχει τὴν πρώτην θέσιν μεταξὺ τῶν πριγκηπησῶν, τῶν μὴ ἀνηκουσῶν εἰς τὴν βασιλικὴν οἰκογένειαν. Ἐμφανίζεται ἐνίστε ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ δέχεται δόλια μόνον πρόσωπα, στενῶς μετ' αὐτῆς συνδεδεμένα.

Ἡ πριγκήπισσα Βίσμαρκ οὐδέποτε εἶχεν ἀξιώσεις ἐπὶ καλλονῆ, οὐχ ἡττον ἡ δύσις αὐτῆς εἶναι γλυκυτάτη, ἡ διμιλία της δὲ μαρτυρεῖ μεγίστην ἀγαθότητα.

Ἐν τῇ αὐλῇ συνήθως φέρει λιτότατον καλλωπισμόν, π. χ. ἑσθῆτα ἐκ λευκοῦ λειοσηρικοῦ μὲν ἀνθοδέσμην ἐκ ρόδων ἐπὶ τῆς κόμης καὶ τοῦ στήθους.

Ἡ κόμητσσα Ραντζάου ἀκολουθεῖ τὸ μητρικὸν παράδειγμα. Ὁ κόμης καὶ ἡ κόμητσσα ἀλλως κατοικοῦσι εἰς τὸν τρίτον ὄροφον οἰκίας τινὸς ἐν τῇ ὁδῷ Φός καὶ οὐδόλως σχεδὸν συγνάζουσιν εἰς τὸν κόσμον.

Ἡ κόμητσσα Ραντζάου εἶναι γυνὴ σχεδὸν ἐπίσης στιθαρᾶς σωματικῆς διαπλάσεως ὡς διπατήρ της. Τὸ παράστημά της καὶ ὁ βηματισμός της ἔχουσι μάλιστα τί τὸ ἀνδρικόν. Δὲν δύναται νὰ λεχθῇ καὶ αὗτη ὥραία, καίτοι εἶναι πεπροικισμένη διὰ χάριτος ὅλως ἴδιαζουσης. Ἐν γένει καὶ τὰ τρία τοῦ ἀρχικαγγελλάριου τέκνα διμοιάζουσιν αὐτῷ· ὁ κόμης Ἐρβέρτος εἶναι ἐπίσης ὑψηλὸς ὡς αὐτός· ὁ κόμης Γουλιέλμος εἶναι κάπως βραχυσωμότερος, ἀλλ' ἔχει ἀπαράλλακτον τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀρχιγραμματέως.

***

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ὁ καθηγητὴς δόκτωρ Σβένιγγερ ὑπῆρξεν ἐπὶ τινα χρόνον διοδαίτωρ καὶ σχεδὸν σύνοικος τοῦ πρίγκηπος Βίσμαρκ. Κατώκει εἰς τὴν ἐν τῷ ὁδῷ Καίνιχγρατεύπ' ἀριθμὸν 9 οἰκίαν, εἴχε κλειδῖα τῆς ὀπισθίας θύρας τοῦ παραδείσου τοῦ καγκελλάριου, εύρισκετο δὲ ἐπομένως ἐγγύτατα τοῦ ἐνδόξου αὐτοῦ πελάτου.

Ἡ πριγκήπισσα, εὐγνωμονοῦσα τῷ Σβένιγγερ, ὅστις ἔσωσε τὸν σύζυγόν της θανάτου σχεδὸν βεβαίου, ἐπέμεινεν ὅπως οὕτος γευματίζῃ ἐν τῷ μεγάρῳ. Ἐάν κατὰ τὴν ὕραν τοῦ φαγητοῦ ἀπουσίαζε, ἀμέσως μετεπέμπετο θεράπων παρ' αὐτῷ, ἵνα μάθῃ τὴν αἰτίαν. Εἶχεν ἀλλως νὰ

ἐπιληρώσῃ καὶ καθήκοντα ἱατρικὰ ἐν τῇ τραπέζῃ ταύτῃ, ἵνα τὰ ἐδέσματα ἡσαν πολὺ λιτότερο καὶ ὀλιγώτερο ἢ εἰς πολλὰς ἄλλας βερολινείους οἰκογενείας, διότι ἡ θεραπεία εἰς ἣν διατρὸς ὑπέβαλε τὸν πρίγκηπα συνίστατο κυρίως εἰς διαίταν αὐστηροτάτην.

Οἱ ιατρὸς Ἐρνέστος Σβένιγγερ, οὗ τὸ ὄνομα τοσοῦτον διεφημίσθη, ἀφ' ἣς ἀνέλαβε τὴν θεραπείαν τοῦ πρίγκηπος Βίσμαρκ, πρὸ τριετίας ἣτο ἐντελῶς ἔγνωστος. Ἡ εὔτυχὴς ἔκβασις τῆς θεραπείας, ἣν ἐφόρμοσεν ἐπὶ τοῦ πρίγκηπος Βίσμαρκ, κατέστησε τὸ ὄνομά του πασίγνωστον καθ' ὅλην τὴν ὑφήλιον, ἐγένετο δὲ αἰτία νὰ διορισθῇ καὶ καθηγητὴς ἐν τῷ γεραρῷ καὶ ἐνδόξῳ τοῦ Βερολίνου πανεπιστημίῳ.

Οἱ Σβένιγγερ ἐγεννήθη εἰς Νόμπαρκτ, τοῦ Ἰανουαρίου Παλαιτινάτου, τῷ 1851. Οἱ πατήρ του ἦν ιατρὸς διακεκριμένος. Τὴν ιατρικὴν ἥρξατο σπουδάζων ἐκκαθιδεκάτης. Είκοσιατης ἀνεκρυχθῆ διδάκτωρ, ἐγένετο δὲ ἀμέσως βοηθὸς τοῦ διασήμου καθηγητοῦ Ruhl, διδάσκοντος παθολογικὴν ἀνατομίαν, ἀλλὰ παραδοξοτάτη ἐρωτικὴ ιστορία παρενεβλήθη εἰς τὸ στάδιον αὐτοῦ, τὸ ὑπὸ τόσον λαμπρούς οἰωνούς ἀρξάμενον καὶ ἀνέκοψε τὴν πρόσδον του.

Κατὰ τὴν δεκαετίαν, καθ' ἣν ὁ Σβένιγγερ διετέλεσε βοηθὸς τοῦ καθηγητοῦ Ruhl, ἔζεδωκε τὰς πλείστας τῶν παθολογικῶν αὐτοῦ μελετῶν ἐπὶ τῆς διφθερίτιδος, τῆς φυματιώδους φθίσεως, τῶν δερματικῶν νόσων κτλ. Τὸν πρίγκηπα Βίσμαρκ ἐγγάρισεν ὁ Σβένιγγερ τῷ 1882 ἐν Βάρζιν, ὅπου μετέβη προσκληθεὶς ὑπὸ τοῦ κόμητος Γουλιέλμου. Τὸ νευρικὸν σύστημα τοῦ καγκελλάριου εύρισκετο εἰς ἄκρον τεταραγμένον καὶ ἐξησθενημένον. Ὁ πρίγκηψ δὲν ἐχώνευε πλέον, ἡσθάνετο δριμεῖς πόνους κατὰ τὸ ὑπογάστριον καὶ τὸν στόμαχον, τοσοῦτον δὲ ἔξαδυνατισμένος ἦτο, ὥστε πρὸ παντὸς ἄλλου ἔδει νὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ ἀνόρθωσις τῶν σωματικῶν δυνάμεων τοῦ ἀσθενοῦς, ἵνα μὴ ἡ μοιραία λύσις ἐπέλθῃ θάσσον ἢ βράδιον. Διαίτα καύστηρά καὶ μέχρι τῶν ἀλαχίστων λεπτομερειῶν καθωρισμένη, ὥραν πρὸς ὥραν κεκανονισμένη, ἐπιδρῶσα ἐπὶ πάσης ζωϊκῆς τοῦ ἀσθενοῦς λειτουργίας, τοῦ φαγητοῦ του, τοῦ ὅπνου του, τοῦ περιπάτου του, ὑπῆρξε τὸ μόνον μέσον πρὸς ἐπίρρωσιν τῶν δυνάμεων, διευκόλυντιν τῆς πέψεως καὶ ἐπάνοδον τοῦ ὑπογαστρίου εἰς τὴν φυσικὴν αὐτοῦ κατάστασιν. Ἡ διαίτα αὐτὴ ἀπέβη σωτήριος εἰς τὸν καγκελλάριον, ὥστε μετ' οὐ πολὺ ἡδυνήθη γὰρ ἀναλάβῃ ἐν πάσῃ ἐκτάσει τὰς ἐργασίας του.

***

Ποία εἶνε ἡ περιουσία τοῦ Βίσμαρκ; Τὸ ζήτημα τοῦτο ἀπνοσχόλησε πολὺ τὸν τύπον, μετὰ τὴν 1ην Ἀπριλίου 1885, ἡμέραν καθ' ἣν ὁ ἀρ-

χιγραμματεύς ἀνέκτησε τὸ προγονικὸν αὐτοῦ κτῆμα του Σενχάουζεν.

Ίδιοκτήτης του Βάρζιν, τῆς Φρειδίξερούς καὶ του Σενχάουζεν, δι πρίγκιψ ὅπως φιλόση τοὺς φθονερούς, ἐγένετο δι υποβολεὺς τῆς ἐπομένης ἡμειπισήμου ἀνακοινώσεως, ἵτις ἐδημοσιεύθη ἐν τινὶ ἐφημερίδι:

«Ἐσχάτως αἱ ἐφημερίδες ἐδημοσίευσαν σημείωσίν τινα περὶ τῆς περιουσίας τοῦ ἀρχιγραμματέως· προσεκτικῶς ἀναγινωσκομένη ἡ σημείωσις αὕτη ἀποβλέπει πρὸς σκοπόν, διτις ἵσως ἐκ πρώτης ὅψεως δὲν καθίσταται κατάδηλος. Ὁ σκοπὸς οὗτος, πράγματι, εἶναι αὐτὸς ἔκεινος δι προτίθενται ἀγγλικαὶ τινες ἐφημερίδες, σκαπανεύουσαι τὴν δόδον εἰς τὴν δημοκρατίαν τοῦ μέλλοντος διὰ λεπτομερῶν δημοσίευσεων περὶ τῶν προσδόμων καὶ τῶν κτημάτων τῆς ἀριστοκρατίας· οἱ φορολογούμενοι ἐκ τούτου δύνανται νὰ ἔκτιμησασιν τὸ δυστυχὲς τῆς θέσεως αὐτῶν. Τοιούτον ἔχει χαρακτῆρα καὶ ἡ ἐν λόγῳ σημείωσις, προτίθεμένη νὰ ἔκθεσῃ τὸν πρίγκηπα Βίσμαρκ εἰς τὸν φθόνον καὶ τὴν ζηλοτυπίαν τῶν ἥττον αὐτοῦ εὐνοηθέντων ὑπὸ τῆς τύχης.

«Καὶ μόνον τὸ γεγονός, ὅτι δι πρίγκηψ προβάλλεται ὡς πρότυπον πλουσίου γαιοκτήμονος, δῆλον ποιεῖ τὸν δημαγωγικὸν τοῦ ἀρθρου χαρακτῆρα· ὡς νὰ μὴ ὑπῆρχον πολλοὶ Γερμανοὶ γαιοκτήμονες πολλῷ τοῦ πρίγκηπος πλουσιώτεροι. Ἐν τούτοις τις ποτὲ ἐδημοσίευσε ἀκριβῆ ἔκθεσιν περὶ τῆς περιουσίας αὐτῶν;

«Ἀλλως αἱ διαβεβαιώσεις τοῦ γράφοντος τὸ ἀρθρον εἶναι ἐν πολλοῖς ἐσφαλμέναι. Πολλάκις ἡ περιουσία τοῦ πρίγκηπος Βίσμαρκ ἔξετιμήθη ἀκριβῶς, ἵνα ὑποβληθῇ εἰς τὴν κεκανονισμένην φορολογίαν. Ἐπὶ ταύτης τῆς ἔκτιμήσεως στηριζόμενοι, ἐσμὲν εἰς θέσιν νὰ βεβαιώσωμεν, ὅτι δι σχυρισμὸς ὅτι τὰ κτήματα τοῦ πρίγκηπος εἰσὶν ἀπηλλαγμένα πάσης ὑποθήκης, εἶναι ἀνακριβής. Ἐπὶ τῶν κτημάτων τοῦ πρίγκηπος ὑπάρχουσιν ἐγγεγραμμέναι ὑποθῆκαι, ἀπαιτοῦσαι τὴν πληρωμὴν ἐτησίων τόκων 120, 000 μάρκων. Σημειώτεον πρὸς τούτοις, εἰς ἀνατίρεσιν τῶν ἐν τῷ ἀρθρῳ ἀναφερομένων, ὅτι τὸ κτῆμα τῆς Φρειδίξερούς δὲν προέρχεται ἀποκλειστικῶς ἐκ δωρεᾶς τοῦ κράτους· ὅτι ἡ Φρειδίξερον καὶ ὁ Νέος — Μῦλος ἀτινα ἀποτελοῦσι παράρτημα τοῦ Σάξεν Βάλδηγοράσθησαν ὑπὸ τοῦ ἀρχιγραμματέως πρὸ τινῶν ἐτῶν ἀντὶ 240, 000 μάρκων.

«Κατὰ τὴν δωρεὰν τοῦ Σάξενβαλδ ἡ πρόσοδος τοῦ δάσους τούτου, κατὰ τὸ δωρητήριον, ἀνήρχετο εἰς 34,000 τάλληρα. Κατὰ τὴν ἐμπορικὴν κρίσιν, ἵτις ἴδιαιτέρως ἐπωφελὴς ὑπῆρξεν εἰς τὴν ξυλεμπορίαν, ἡ πρόσοδος αὐτὴ πιθανῶς ἀνῆλθεν μέχρι τῶν 80,000 τάλληρων, ἀλλ’ οἱ εἰδήμονες καλῶς γινώσκουσιν ὅτι αἱ γεωργικαὶ καὶ δασικαὶ πρόσοδοι ὑφίστανται συνε-

χεῖς διακυμάνσεις καὶ ὅτι τὸ ἐτήσιον ἔσοδον τῶν τελευταίων ἐτῶν πολὺ ἀφίσταται τῶν 80,000 ταλλήρων.

«Οσον ἀφορᾷ τὸ ἐσχάτως ἀγορασθὲν κτῆμα τοῦ Σενχάουζεν, ἐλέχθη ὅτι ἡ ἐτησία αὐτοῦ πρόσοδος ἀνέρχεται εἰς 16,000 τάλληρα. Ἐκαὶ ὁ ἀρθογράφος προσέφερεν εἰς τὸν καγκελλάριον τοσοῦτον μίσθωμα, δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν αὐτόν, ὅτι δι πρίγκηψ θὰ ἀπεδέχετο τὴν ἔκμισθωσιν. Διότι, τις δὲν γνωρίζεις ὅτι τὸ ἀρχαῖον τοῦ Σενχάουζεν κτῆμα, οὐ καὶ ἔκτασις κατ’ ὅλην στρέμματα μόνον εἴνε ὑποδεεστέρα τοῦ νέου κτήματος, μάτην προστηνέχθη πρὸς ἔκμισθωσιν, πρὸ τινῶν ἐτῶν, ἀντὶ 8,000 ταλλήρων ἐτησίων;

«Ως πάντες οἱ γαιοκτήμονες, ὁ ἀρχιγραμματέως ὑποχρεοῦται τακτικῶς εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ τόκου τοῦ ἐπὶ ὑποθήκη χρέους αὐτοῦ, καίτοι αἱ κτηματικαὶ πρόσοδοι ἐλαττοῦνται ἐτησίως.

«Δέον νὰ σημειώσωμεν ἐνταῦθα ὅτι, ἐπ’ εὐκαιρίᾳ τῆς ἀγορᾶς τοῦ Σενχάουζεν, τοσαύτη ἡνὶ συρρὸν τῶν αἰτήσεων βοηθημάτων πρὸς τὸν πρίγκηπα, ώστε ἡνὶ αὐτῷ ἀπολύτως ἀδύνατον νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τοσαύτας αἰτήσεις.

Μεθ’ ὅλας ταύτας ὅμως τὰς ἡμειπισήμους δηλώσεις εἴνε βέβαιον, ὅτι δι πρίγκηψ Βίσμαρκ, οὐ μόνον εὐπορεῖ, ἀλλὰ καὶ πλούσιος εἴνε. Μὴ διακρινόμενος ὅμως ἐπὶ γενναιοφροσύνῃ, δὲν παρέχει εἰς τοὺς περὶ αὐτὸν τὴν εὐκαιρίαν νὰ παρατηρῶσι τοῦτο.

Η ἔξικογένεια Βίσμαρκ θεωρεῖται ἐν γένει ὡς φιλάργυρος, μόνον δὲ κόμης Ἐρβέρτος Βίσμαρκ ἀποτελεῖ ἔξαρτεσιν.

Δ. Γ. Κ.

Ο ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ ΤΖΙΛΦΙΑ

Διήγημα Γεωργίας "Ελλιστ.

Μετάφρασις Ἀριστοτέλους Π. Κουρτίδου.

(Συνέχεια καὶ τέλος· ἔδε προηγούμενον φύλλον)

· Η Τίνα ἐβυθίσθη καὶ πάλιν εἰς σιωπὴν μέχρι τοῦ μεσονυκτίου. Τὸ ἔξασθενησαν πνεῦμα τῆς ἐφαίνετο δυσχερῶς βαδίζον διὰ τῶν ἐλιγμῶν τοῦ παρελθόντος βίου της. Μόνον δὲ ὅπως ἀπαντήσῃ εἰς τοὺς λόγους τοῦ Μαίναρδ, ἥρξατο πάλιν διμιούσα διὰ φωνῆς σιγηλῆς.

— Τόσον καὶρὸν εἶχα τόσον κακάς σκέψεις! — Ήμην τόσον θυμωμένη. Εμίσουν ἐπίστης καὶ τὴν μὲς Ἔσχερ, καὶ δὲν μὲνει τι θὰ γείνη, διότι ἡμην πολὺ δυστυχής. — Ήμην γεμάτη ἀπὸ κακάς σκέψεις. — Ήμην κακή, πολὺ κακή, περισσότερον κακή ἀπὸ ὅλας τὰς γυναῖκας τοῦ κόσμου!..